

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtru[m] Christi Anima per hanc scientiam cognoscat res
supernaturales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Qu. 11. De Scientia per se infusa Anima Christi. Art. 1. Dub. 2. 3. 77

3
Singularia
existentia
cognovit
intuitiue.

Ex his sequitur, Christi Animam per hanc scientiam intuitiue posse cognoscere queuis singularia actu existentia: omnesque eorum actiones internas & externas naturales, siue ad hoc necessariae sint species, siue non, vt recte hic docet D. Thomas. Ratio est; Tum, quia Angeli possunt hanc intuitiue cognoscere, exceptis cordium cogitationibus: tum, quia haec cognitio est necessaria ad perfectam prudentiam & prouidentiam, quae uisatur circa singulari. Atqui in Christo est prudentia & prouidentia uniuersalis circa res omnes quae sunt in mundo; omnia enim sunt ipsi subiecta. Psal. 8. & Matth. ultimo. Et ipse est omnium iudex.

DVBIVM II.

Utrum Christi Anima per hanc Scientiam cognoscat res supernaturales?

4
Cognovit
supernaturalia.

Respondeo; Cognoscere clare & intuitiue omnes res supernaturales; siue substantia, siue modo solum tales sint: Excipio tamen diuinam essentiam. Itaque uidet omnia dona supernaturalia infusa, eorumque actus &c. Colligitur hoc ex D. Thom. & est communis DD. huius aetatis.

Probatur; Nam haec cognitio est possibilis extra Verbum; estque valde consentanea, & quodammodo necessaria Christo: ergo hanc habet. Quod sit possibilis patet; quia haec res omnes sunt creatae & finitae: ergo possunt per proprias species representari, uel per se ipsas immediatè (cum sint spirituales, instar specierum intelligibilium) cum intellectu concurrere. Vnde ex parte obiecti non est difficultas. Sed neque ex parte potentiae: quia facile est Deo dare lumen creatum eiusdem ordinis, quo res istae uideantur. Quod autem sit Christo debita, patet; quia ipse nobis omnium bonorum supernaturalium est auctor: Est enim *Auctor fidei & consummator*, ad Hebr. 12. v. 2: ergo non potest hanc dona ignorare.

5
1. Obiectio
soluitur.

Sed contra Obijcitur Primò, Gratia est participatio diuinæ naturæ: ergo non potest secundum essentiam cognosci, nisi cognita diuinæ naturæ, quæ solâ uisione beatificâ cognoscitur: ergo nec gratia sine hac cognosci potest.

Cognita
clare gratia
non necessario
clare cognoscitur
diuinæ
essentia.

Respondeo; Sufficit diuinam naturam cognosci confuso quodam modo, & cognitione abstractiua, ut clare cognoscatur gratia. Ratio est; Quia gratia non habet ordinem ad diuinam naturam, ut ad causam intrinsecam; sed solum tamquam ad causam efficientem & exemplarem, quæ sit quodammodo eiusdem ordinis; cum qua, ipsa gratia magnam conuenientiam habeat. Talis autem participationis cognitio non pendet à cognitione formæ seu exemplaris, cuius est participatio: ut patet in lumine aëris, quod hoc modo est participatio lucis solaris; potest tamen secundum essentiam cognosci, etsi non cognoscatur clare essentia lucis solaris. Idem dicendum de participatione reliquarum perfectionum diuinarum, Intellectus, Voluntatis, Sapientiae, Charitatis, Iustitiae &c. Et Confirmatur; Quia ad cognitionem imaginis, non est necessaria clara cognitio exemplaris; imago enim ducit in cognitionem exemplaris, non autem pendet ex illo eius cognitio.

Obijcitur Secundò, Saltem visio beatifica co-

gnosci non poterit, nisi simul cognita diuinâ essentia; quia immediatè ad eam tamquam presentem terminatur. Respondeo; Illam uisionem, etsi habeat essentialem respectum ad diuinam essentiam, tamquam ad obiectum praesens; tamen quia est res omnino distincta ab illa, & in sua specie finita, potest in se uideri, non uisâ essentia. Nec eius habitudo ad obiectum, ita pendet in cognitione ab obiecto, ut non possit sine obiecto uiso uideri; sufficit enim obiectum, in ea, tamquam in quadam sui imagine abstractiue cognosci. Quod confirmatur; Quia Angelus potest uidere uisionem oculi mei, non uiso eius obiecto. Similiter actus fidei & charitatis uideri possunt non uisâ obiectis, sed solum abstractiue cognitis.

2. Obiectio
soluitur.

Idem dic de
uisione
beatifica.

Vnde aduertendum est, Quomodo Beatum tripliciter uidere suam uisionem beatificam. Primò, Ipsâ uisione beatificâ, in Verbo, ut in causa. Secundò, Uisione eadem, quatenus ipsa concomitanter est uisio sui, seipsam menti manifestans: nam omnis actus intellectus perfectus, seipsum manifestat; eò quod implicite super se reflectatur. Sicut enim amans, eodem amore amat Deum, & uult amare, ita uidens, eodem actu uidet Deum, & uidet se uidere. Tertio, Potest eandem uisionem uidere actu distincto, per lumen scientiae infusa. Nec opus est specie intelligibili: nam uisio ipsa beatifica est obiectum intelligibile intem praesens; ac proinde per se cum intellectu ualens cooperari. At uisionem beatificam quæ est in altero, potest uidere dupliciter: Primò, In Verbo. Secundò, In sua natura per scientiam infusam.

7
Tripliter
beati uidet
suam bea-
tificam ui-
sionem.

Addo tamen hanc uisionem non posse comprehensiuè cognosci, nisi uisâ essentia. Quia habet perfectissimam & immediatam habitudinem ad diuinam essentiam, tamquam ad suum terminum; quæ habitudo, eò perfectius cognoscitur, quò perfectius cognoscitur eius essentia, ut est eius terminus. Idem ferè dicendum uidetur de uisione hypostatice, qua parte est quiddam creatum in naturâ humanâ; non enim sine Verbi uisione potest comprehendi: eius tamen natura & ratio utrumque uidetur cognosci posse per scientiam infusam; quia est quid creatum, & in se finitum: Sicut color, & eius inexistencia in lapide pretioso, clare cognosci potest, non cognita clare naturâ subiecti. Nec obstat quod hæc unio non possit comprehendi etiam uisione beatificâ: quia hoc intelligendum, quatenus includit unioem, quæ est ex parte Verbi, quæ comprehensiuè cognosci non potest; cum à Verbo reipsâ non distinguitur.

8?
Nec uisio
beatifica
neque u-
nio hypo-
statice
comprehendi
possunt
non uisâ
essentiâ.

DVBIVM III.

Utrum Anima Christi per Scientiam infusam cognouerit cordium cogitationes?

9
Cognovit
cordium
cogitationes.

Respondeo; Cognouisse clare & intuitiue omnes cordium cogitationes, & omnes actus liberos internos & externos creaturarum, dum actu fierent. Est communis sententia Doctorum dist. 14. & D. Thomæ hic.

Probatur; Quia hæc cognitio non est valde difficilis: nam ad cognoscendos actus liberos, & mentis arcana, non requiritur maius lumen aut perfectio ex parte potentiae, quàm ad cognoscendum com-

G g iij . dum com-